

üks neljaaastane laps oue peāst ärra, kes
mannematte ainus laps olli. Koer hau-
kus oue peāl, ja laps olli toest joosnud
sedda maatma, ilma et wannemat sedda
ollid tähhele pannud. Paari tuñni pár-
rast leidsid tedda waia ellerwad. hakkasid
otsima ja otsisid kissendades ja hūudes õh-
toni keikis paikus sedda rookla. Alaga
mis ärra olli, olli laps! Håddas jõeksid
nūnd moisa, abti seált valluma. Yssa
nuttis kibbedoste, ia faerwas last talka,
emma sündda oli kurbdussest ratwend, ja
ei leidnud rahbo fussagit. Moisa wan-
nemattel olli halle meel, ja kohhe teisel
hommikul warra, sõte'i peet teonichhed
vålja, sedda örr kallunud last mõda
me si ja mõda seud, sõl üm' erkaudo
otsima. Kui otsisid need, kui moisa
polest sunniti peule, ja külati járel, agga
ei

ei siis ei sedda last leitud; ja juuba iigaüks
arwas, et ta ehk olli jöölle ärtauvpund,
ehk mu wiil otsa sanud. Giissi temma
veel ellas, ja Lumimal, kes ka wåeti
lapse hääda tuñneb ja nääb, olli tedda
immel wiil hoidnud. Meljandamal pár-
mal párraast sedda, kui ta olli ärtafaddu-
nud, näggi tedda üks teine perremces,
kes pole pennikoorma maad seált ärta olli,
kui wannemad ellasid, teine poest jõgge
raewa wiil kahvatand fõndivad. Ta
laks kohhe, töi tedda seált ärta, ja wiis
fedda wannemalte kätte. Pallest ja kats-
test olli ta hopis urmeks fistud, ja ei
ükski iwoinud essiteks moista, kust se olli
tulnud. Ni pea, kui nūnd piisut tel da
ollid sojotanud ja melitanud, küssisid
wannemad ta käest, kui ta need kaks
páwa, ja kulum õöd olli osnud, ja kuida
ta